

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)
--

Alternatywne metody oddziaływań psychokorekcyjnych

Tok studiów 2023/2024-2027/2028

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kryminalistyczno-śledcza, Psychologia sądowo-penitencjarna, Psychologia sądowa
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	5/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu psychologii sądowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersat orium	Laboratori um	Warsztaty	Projekt	Seminariu m	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar ne	20	30						2	6	58	4
Studia niestacjon arne	10	20						2	6	38	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
<u>Wykład/ćwiczenia</u>	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata

		Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym zakresie		
P_W01	Student zna metody psychokorekcyjne wykorzystywane w środowiskach, takich jak: ośrodki socjoterapeutyczne, zakłady karne dla młodocianych, jednostki penitencjarne dla kobiet i mężczyzn, dom Matki i Dziecka Zakład Karny.	K_W12
P_W02	Student zna podstawowe zadania i specyfikę roli psychologa więziennego, rozumie zasady funkcjonowania systemu penitencyjnego w Polsce.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student projektuje plan oddziaływań psychokorekcyjnych dla osadzonych z uwzględnieniem uwarunkowań osobowościowych, sytuacyjnych i instytucjonalnych.	K_U05
P_U02	Student prognozuje prawdopodobieństwo ponownego popełnienia czynu zabronionego posługując się psychologicznymi narzędziami do szacowania ryzyka.	K_U12
P_U03	Student wykorzystuje swoje umiejętności interpersonalne i prospołecznych w procesie resocjalizacyjnym w środowisku zamkniętym.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje się wrażliwością na sygnały krzywdzenia, przemocy oraz łamanie praw człowieka występujących w kontekście instytucji penitencyjnych.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Wykład</u>	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Organizacja systemu penitencyjnego w Polsce.	P_W01 P_W02
T2	Wykorzystanie psychologii w praktyce resocjalizacyjnej, psychologiczne aspekty uwięzienia.	
T3	Pozycja, rola i zadania psychologa więziennego w polskim systemie penitencyjnym.	
T4	Diagnoza psychologiczna w instytucji penitencyjnej (diagnoza resocjalizacyjna, terapeutyczna, ryzyka powrotności do przestępstwa)	
T5	Ośrodki diagnostyczne i ich rola w planowaniu oddziaływań wobec osób skazanych – analiza przypadków.	
T6	Projektowanie oddziaływań psychokorekcyjnych – podstawowe założenia.	
T7	Profilaktyka, psychoterapia i terapia uzależnień w warunkach więziennych.	
T8	Terapia poznawczo-behawioralna w resocjalizacji sprawców przestępstw seksualnych	
Lp.	<u>Ćwiczenia</u>	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T9	Specyfika oddziałów terapeutycznych dla skazanych uzależnionych – przykładowy program terapii.	P_W01

T10	Charakterystyka oddziałów terapeutycznych dla skazanych upośledzonych umysłowo lub z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi.	P_W02 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01
T11	Agresja w środowisku więziennym – formy i przejawy zachowań agresywnych.	
T12	Podkultura więzienna I: ogólna charakterystyka zjawiska podkultury, przejawy podkultury więziennej (normy i zwyczaje, hierarchia, sposoby komunikacji, wytwory). Podkultura więzienna II: patologiczne aspekty zjawiska podkultury.	
T13	Osadzeni jako specyficzna kategoria osób, wobec których kierowana jest pomoc psychologiczna.	
T14	Zachowania autodestrukcyjne i suicydalne wśród osadzonych.	
T15	Pomoc postpenitencjarna.	
T16	Metodyka oddziaływań psychokorekcyjnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium pisemne – test jednokrotnego wyboru	Wiedza
ćwiczenia	Praca pisemna, aktywny udział w dyskusji i analiza przypadków	Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, pracy pisemnej, analizy przypadków i udziału w dyskusji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przygotowanej przez studenta pracy, ocena analizy przypadku, aktywności w trakcie zajęć, ocena efektów indywidualnej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Ciosek, M., Pastwa - Wojciechowska B. (red.), Psychologia penitencjarna, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2016.

Konopczyński M. (2007) Metody twórczej resocjalizacji: teoria i praktyka wychowawcza. PWN - Pedagogium, Warszawa.

Konopczyński M. (2015) Pedagogika resocjalizacyjna. Impuls, Kraków.

Pospiszyl K. (2002) Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań. Wyd. Akademickie ŻAK, Warszawa.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Przybyliński S., Podkultura więzienna: wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej, Impuls, 2007

Gulla B., Niewiadomska I., Wysocka – Pleczyk M. (red.), Białe plamy w psychologii sądowej, Wydawnictwo UJ, Kraków 2010.

Szaszkiewicz M., Tajemnice grypsarki, Wyd. Instytutu Ekspertyz Sądowych, Kraków 1997.

Ciosek, M., Psychologia sądowa i penitencjarna, PWN, Warszawa 2001.

Inne materiały dydaktyczne: